

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

นักสังคมวิทยา มองว่า สังคมคือระบบอันหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงาน หรือระบบย่อยจำนวนหนึ่งยึดโยงกันอยู่ และช่วยกันทำงานคนละอย่าง ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความจำเป็นต่อส่วนรวม สื่อมวลชน คือ หน่วยงานหรือระบบย่อยอันหนึ่งที่มีบทบาทหน้าที่ที่จะตอบสนองความจำเป็นทางสังคมในด้านความต่อเนื่อง การรักษาระเบียบกฎเกณฑ์ การรวมเอกภาพการกระตุ่นเตือน การแนะแนวทางและการปรับตัว (Dennis McQuial, 1984)

สามารถกล่าวได้ว่าคนเรานั้นไม่สามารถรับรู้โลกของความจริงได้ด้วยตนเองเสมอไป แต่ส่วนใหญ่เป็นการรับรู้ผ่านตัวกลางอื่น ๆ ในสังคม โดยเฉพาะในสังคมสมัยใหม่ที่มีตัวกลางที่สำคัญคือสื่อมวลชน ที่ทำหน้าที่ฉายภาพเหตุการณ์สถานที่ต่าง ๆ ให้ผู้คนได้รับรู้ ทั้งนี้เพราะว่าคนเราไม่สามารถรับรู้เรื่องราวเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ด้วยประสบการณ์ตรงของคนเราอย่างเดียว โดยเฉพาะในเรื่องที่อยู่ห่างไกล เช่น เรื่องต่างประเทศ เรื่องของชนกลุ่มอื่น ๆ ในสังคมที่เราไม่มีโอกาสสัมผัสโดยตรง (กาญจนา แก้วเทพ, 2534)

ดังนั้นหน้าที่อันสำคัญยิ่งของสื่อมวลชน คือการรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility) ข้อปฏิบัติที่สื่อมวลชนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมพึงกระทำ คือ การรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนพื้นฐานของความเป็นจริงอย่างละเอียดรอบด้านและผ่านการตรวจสอบอย่างรอบคอบ โดยสะท้อนภาพตัวตนของคนทุกคนในกลุ่มสังคม และจะต้องนำเสนอเป้าหมายและคุณค่าของสังคมอย่างชัดเจน ตามหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานของวิชาชีพ

สื่อมวลชนถูกคาดหวังว่าจะเป็นกระจกสะท้อนความเป็นจริงของสังคม เป็นสถาบันที่สะท้อนความเปลี่ยนแปลงของสังคม แต่มีแนวคิดของนักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนบางกลุ่ม เห็นว่า สื่อมวลชนมีบทบาทในการสร้างภาพของสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ปรากฏให้มีอิทธิพลต่อการรับรู้และทัศนคติของสิ่งนั้น โดยการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับบุคคลหรือเหตุการณ์ใด ๆ อย่างมากมาย เข้มข้น และมักมีอคติในการนำเสนอข่าวทั้งในแง่ลบหรือแง่บวก ตอกย้ำประเด็นเหล่านั้นอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดภาพลักษณ์ (Image) ของสิ่งเหล่านั้นต่อประชาชน ไม่ว่าภาพดังกล่าวจะเป็นคุณสมบัติที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงที่กล่าวถึงหรือไม่ก็ตาม

โดยเฉพาะในยุคสังคมสารสนเทศ (Information Society) ที่มีข่าวสารไหลบ่าเข้ามามากมาย ซึ่งอาจมีข้อมูลข่าวสารมากมายเสียจนกระทั่งไม่รู้ข่าวสารใดเชื่อถือได้ และข่าวสารใดไม่ควรให้ความน่าเชื่อถือ ด้วยเทคโนโลยีทางการสื่อสารนี้เอง ที่ทำให้สามารถสร้างภาพจำลอง ภาพเหมือนตลอดจนภาพที่บิดเบือนความเป็นจริงได้โดยง่าย

นอกจากนี้ยังมีข้อค้นพบบางประการของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมของสื่อมวลชน ที่สามารถอธิบายว่า สื่อมวลชนไม่ได้รายงานเรื่องราวอย่างตรงไปตรงมา แต่ได้เลือกเอาบางแง่มุมของสิ่งที่เกิดขึ้นมานำเสนอ ซึ่งแง่มุมเหล่านั้นจะสร้างภาพที่เกิดขึ้นในใจ (Mental picture) รวมถึงความประทับใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ให้มีความรับรู้และเข้าใจในเรื่องที่เกิดขึ้นว่า เนื้อหาของสื่อมวลชนมักจะทำให้ภาพดูเป็นภาพพิมพ์เดียว (stereotype) เช่น ชนกลุ่มน้อย ผู้หญิง ผู้อพยพ และคนยากจน โดยนำเสนอภาพเหล่านั้นในลักษณะที่คับแคบ แต่เพียงบางแง่มุม ช้าชาก และติดจะรังเกียจเดียดฉันท์

จากการศึกษาวิจัยทั้งหลายพบว่า สื่อมวลชนส่วนใหญ่มีความโน้มเอียงที่จะนำเสนอเรื่องราวของคนระดับสูงในสังคม มีสถานภาพสังคมและมีอำนาจในสังคม และในขณะเดียวกัน สื่อมวลชนก็จะมีแนวโน้มเบี่ยงเบนออกไปในอีกทิศทางหนึ่งที่ตรงกันข้ามเมื่อเสนอเรื่องราวของชนกลุ่มน้อยที่เป็นพวกนอกคอกหรือพวกชอปปอด้านก่อนวงสังคม (ศิริชัย ศิริภายะ และกาญจนา แก้วเทพ, 2532)

สาเหตุที่เนื้อหาของสื่อมวลชนหลักเลียงที่จะเสนอความจริงทุกแง่มุม หรือการที่เนื้อหาของสื่อมวลชนบิดเบือนไปจากความเป็นจริง ก็เนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ เช่น อิทธิพลของความจำเป็นทางด้านเศรษฐกิจและการตลาด ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความอยู่รอดในธุรกิจสื่อมวลชน โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ที่จะต้องอยู่ภายใต้อิทธิพลของเจ้าของธุรกิจและระบบเครือข่ายทางธุรกิจที่ใหญ่โต รวมทั้งเนื้อหาของสื่อมวลชนที่จะต้องคล้อยตามระบบโฆษณา

ปัจจัยทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ประชากร และภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ รวมทั้งสภาพการณ์ในแต่ละสังคมที่แตกต่างกัน เป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการทำหน้าที่และบทบาทที่แตกต่างกันของสื่อมวลชน หนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นผลผลิตส่วนหนึ่งของสังคมย่อมอยู่ภายใต้โครงสร้างดังกล่าวเช่นกัน ดังนั้นบทบาทของหนังสือพิมพ์ในสังคมแต่ละสังคมย่อมแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมในสังคม ซึ่งสะท้อนถึงกรอบในการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนในแต่ละสังคมว่ามี

ขอบเขตในการทำงานเพื่อเป็นเครื่องมือในการดำรงอยู่ของสังคมเพียงใด จากระบบการควบคุมระดับนโยบายของรัฐที่ให้สิทธิเสรีภาพต่อการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนในแต่ละยุคสมัย

ทฤษฎีความรับผิดชอบทางสังคม คือแนวคิดที่เกิดขึ้นจากการประนีประนอมระหว่างความเป็นอิสระของตัวสื่อมวลชนกับพันธะกรณีที่มีต่อสังคม โดยมีฐานคติที่ว่า สื่อมวลชนมีภารกิจที่สำคัญต่อสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภารกิจทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย สื่อมวลชนต้องยอมรับภาระกิจ ในแง่ของข่าวสารและเป็นเวทีสำหรับการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นในรูปแบบต่าง ๆ กัน สื่อมวลชนมีความเป็นอิสระมากที่สุด แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องยอมรับพันธะกรณีที่มีต่อสังคมอย่างแน่ชัด ยอมรับและปฏิบัติตามมาตรฐานของการปฏิบัติหน้าที่ของตนที่ได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด โดยเน้นในเรื่องของความเป็นกลาง การแก้ไขความขัดแย้งทางสังคม และเป็นกลไกที่ก่อให้เกิดความร่วมมือ

บทบาทหน้าที่โดยทั่วไปของหนังสือพิมพ์ในฐานะสื่อมวลชนต่อสังคม โดยเฉพาะต่อกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในสังคมเป็นความรับผิดชอบอย่างหนึ่งตามบทบาทหน้าที่ที่ควรเป็น เนื่องด้วยสังคมไทยประกอบด้วยชนหลายเชื้อชาติผสมกลมกลืนกัน ทั้งชนกลุ่มใหญ่ในประเทศและกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่เป็นเวลานาน และที่เพิ่งอพยพเข้ามาด้วยสาเหตุต่าง ๆ กลุ่มชนเหล่านี้บางกลุ่มสภาพการณ์ที่ดำรงอยู่มักจะประสบปัญหาขัดแย้งกับชนชั้นปกครอง อันเนื่องมาจากไม่ได้รับโอกาสทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง หรือการศึกษาเทียบเท่าชนกลุ่มใหญ่ในประเทศ แต่บางกลุ่มกลับเป็นผู้ที่ควบคุมฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศซึ่งส่งผลให้มีฐานอำนาจในทางการเมืองอีกด้วย (ชจิตภัย บุรุษพัฒน์, 2518)

กลุ่มชาติพันธุ์ หมายถึง กลุ่มคนที่มีจุดกำเนิดของบรรพบุรุษร่วมกัน มีขนบธรรมเนียมประเพณีและภาษาเดียวกัน ตลอดจนมีความรู้สึกในเผ่าพันธุ์เดียวกัน ตัวอย่างของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ คือ กลุ่มคนจีน กลุ่มคนลาว กลุ่มคนเขมร กลุ่มคนพม่า กลุ่มคนอินเดีย ปัจจัยสำคัญในการจำแนกกลุ่มชาติพันธุ์ คือ ความสำนึกของคนในกลุ่มนั้นมีชาติพันธุ์ใด ปัจจัยทางด้านภาษาอย่างเดียวไม่สามารถกำหนดชาติพันธุ์ได้ ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดที่สำคัญกว่า ทั้งนี้เพราะคนจีน คนอินเดียหรือคนพมามีจิตสำนึกในความเป็นคนจีน คนอินเดีย หรือคนพม่า โดยคนทั้งสามกลุ่มนี้ต่างก็มีภาษาพูดหลายภาษา เมื่อคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมีสำนึกในกลุ่มชาติพันธุ์ชัดเจนไม่เปลี่ยนแปลง คนกลุ่มนั้นมักจะเป็นคนที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ ชาติพันธุ์และสัญชาติสอดคล้องกัน (อมรา พงศาพิชญ์, 2538)

ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์มักเกิดขึ้นโดยที่กลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยถูกกีดกันและไม่ได้รับความยุติธรรม เนื่องจากชนกลุ่มใหญ่มีความลำเอียง มีอคติ และเลือกปฏิบัติ (discrimination) ต่อชนกลุ่มน้อย ในการศึกษาของกลุ่มชาติพันธุ์นักวิชาการแต่ละสาขาจะให้ความสนใจแตกต่างกันไป นักรัฐศาสตร์สนใจในแง่ของความขัดแย้งระหว่างกลุ่มและแง่มุมของความมั่นคงของรัฐ นักสังคมวิทยาสนใจความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มในประเทศที่มีกลุ่มชาติพันธุ์หลายกลุ่มในฐานะที่เป็นปรากฏการณ์ทางสังคม ส่วนนักมานุษยวิทยาให้ความสนใจต่อการศึกษากลุ่มชาติพันธุ์เพื่อความรู้ในเรื่องมนุษยชาติ (อมรา พงศาพิชญ์, อ่างแล้ว)

สำหรับกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ตามชายแดนไทยมีอยู่ด้วยกันหลายกลุ่ม โดยแบ่งออกตามเส้นเขตแดนที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านทั้ง 4 ประเทศ คือ พม่า ลาว กัมพูชา และมาเลเซีย กลุ่มชนที่อพยพเข้าสู่ประเทศไทยเหล่านั้นก่อให้เกิดปัญหาด้านความมั่นคงแก่ไทย สรุปจากบทความของ สุรชาติ บำรุงสุข (สุรชาติ บำรุงสุข, 2543) ได้ดังนี้

ปัญหาสงครามยาเสพติด โดยเฉพาะตามแนวชายแดนด้านทิศตะวันตก ในปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์ที่ถูกผลิตขึ้นเพื่อตอบสนองตลาดในประเทศไทย โดยเฉพาะ ยาบ้า หรือแอมเฟตามีน ชนกลุ่มน้อยเหล่านี้ได้อพยพลงมาอยู่ในบริเวณชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้แก่ กลุ่มกะเหรี่ยง กลุ่มมอญ กลุ่มกะเหรี่ยง และกลุ่มไทยใหญ่

ปัญหาสงครามแรงงาน เกิดจากการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยแม้ในยามวิกฤติเศรษฐกิจทำให้ต้องการแรงงานราคาถูกจำนวนมาก ในขณะที่เดียวกันก็เกิดการรั่วไหลของแรงงานจากชายแดนด้านทิศตะวันตก คือพม่า และแรงงานจากลาวเข้าสู่ไทย ปัญหาจากแรงงานต่างชาติที่พบเห็นโดยทั่วไปก็คือ ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาแพร่ระบาดของเชื้อโรค เช่นโรคเท้าช้าง และไข้มาเลเรีย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม เป็นความจริงที่ว่าคนบางส่วนเป็นสายลับ ให้แก่รัฐบาลต่างชาติเข้ามาแอบแฝงตัวด้วย ซึ่งส่งผลกระทบต่อปัญหาการรักษาความสงบภายใน กล่าวโดยรวมก็คือ เป็นปัญหาของการจัดระเบียบทางสังคมของไทยด้วย

ปัญหาสงครามอาชญากรรม ประเด็นที่ถูกหยิบยกขึ้นมาพิจารณามากขึ้น ก็คือ ปัญหาการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ (Transnational Crime) โดยมีจุดเน้นอยู่ที่องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการค้ายาเสพติด การพาบุคคลผ่านแดนไปยังประเทศที่สาม โดยไม่ได้รับอนุญาต องค์กรเหล่านี้ยังเกี่ยวพันกับธุรกิจการพนันที่ตั้งอยู่ตามแนวชายแดน รวมไปถึงการค้าของเถื่อน และอาวุธสงคราม

การนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในสังคมไทยของหนังสือพิมพ์มีประเด็นที่ก่อให้เกิดผลกระทบหลายอย่าง นับตั้งแต่เกิดเหตุการณ์บุกยึดสถานทูตพม่าประจำประเทศไทยของอดีตนักศึกษากะเหรี่ยงกลุ่มหัวรุนแรงซึ่งเป็นผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่าที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย เมื่อช่วงวันที่ 1-2 ต.ค. 2542 กลุ่มผู้ก่อการร้ายกะเหรี่ยง 10 คนบุกยึดโรงพยาบาลศูนย์ราชบุรี เมื่อวันที่ 24 ม.ค. 2543 และล่าสุดกลุ่มนักโทษสัญชาติพม่าแหกคุกโดยจับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของเรือนจำเป็นตัวประกัน เมื่อวันที่ 22 พ.ย.43 อันนำไปสู่การตอบโต้แก้วิกฤติการณ์ด้วยการใช้กำลังรบพิเศษจู่โจมตามตำราการต่อต้านการก่อการร้าย และสามารถสังหารผู้ก่อการร้ายได้ทั้งหมด ได้มีกระแสการวิพากษ์วิจารณ์การนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในสังคมไทยทั้งแง่บวกและลบ หากแต่ผลที่ติดตามมาเป็นที่น่าวิตกเป็นอย่างยิ่ง เพราะได้ก่อให้เกิดกระแสหวาดกลัวและเกลียดชังชนกลุ่มน้อยสัญชาติพม่า โดยเฉพาะชาวกระเหรี่ยงกระจายไปทั่วประเทศไทย จนอาจจะเป็นเหตุให้สังคมไทยเรียกร้องให้มีการกระทำที่เข้มงวด เพื่อเป็นการตอบโต้ชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ ให้สาสม

การศึกษาเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยในสังคมไทยของหนังสือพิมพ์ มักไม่ค่อย ปรากฏ และหากมีข่าวสารมักจะพบว่าถูกเสนอข่าวในเชิงลบ อาทิเช่น ปัญหาชนกลุ่มน้อยกับความมั่นคงของชาติ การลักลอบค้ายาเสพติด การก่ออาชญากรรมของแรงงานต่างด้าว ปัญหาการก่อวินาศกรรม การเรียกค่าคุ้มครอง ธุรกิจการค้าประเวณีของหญิงสาวชนกลุ่มน้อยและประเทศเพื่อนบ้านที่ลักลอบเข้าเมือง เป็นต้น ทำให้ภาพของชนกลุ่มน้อยที่ ปรากฏสู่สังคมเป็นภาพที่มีความรุนแรง อีกทั้งเป็นการย้ำประเด็นที่มีคุณค่าบางอย่างมูมมองในบางด้าน บางส่วนที่ไม่สมบูรณ์ อันนำไปสู่การเสนอข่าวที่เบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริง

สำหรับการศึกษาเรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในสังคมไทยซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยที่มีอยู่มากเป็นการศึกษาทางด้านชาติพันธุ์ หรือมานุษยวิทยา แต่จากผลสรุปการศึกษาเราสามารถที่จะตีความได้ว่า ชนกลุ่มน้อยมักถูกให้ภาพลักษณ์ในเชิงลบ ซึ่งจะส่งผลให้ชนกลุ่มใหญ่ในประเทศเกิดอคติได้ (กฤตยา อาชวนิจกุล และ พรสุข เกิดสว่าง, 2539)

ดังนั้นจึงนำมาสู่ความสนใจในงานวิจัยนี้ที่จะศึกษาสำรวจ การรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ที่เป็นชนกลุ่มน้อยในสังคมไทยว่ามีลักษณะเช่นใด มีการเสนอข่าวที่เบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริงหรือไม่ อย่างไร และเป็นผลมาจากปัจจัยใด อาทิเช่น เป็นผลจากกระบวนการคัดเลือกข่าว ที่เป็นประเพณีปฏิบัติ หรือเพราะสื่อมีบทบาทในทางธุรกิจที่

ทำให้เกิดปรากฏการณ์สะท้อนภาพกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ออกมาในลักษณะมุ่งเร้าอารมณ์เน้น ประเด็นทางลบ ทำให้ขาดความถูกต้องครบถ้วนและเป็นกลาง อันเป็นการทำหน้าที่ที่ขัดต่อ ปรวิญญาของสื่อที่ดี

โดยการศึกษาในครั้งนี้ สนใจศึกษาถึงบทบาทในการสะท้อนภาพกลุ่มชาติพันธุ์ทั้ง 5 กลุ่ม ก็คือชาติพันธุ์ของชนกลุ่มน้อยในไทยนั่นเอง ได้แก่ ชาวจีน ชาวอินเดีย ชาวไทยมุสลิม ชาวเขา และผู้อพยพสัญชาติพม่า ทั้งนี้ด้วยพิจารณาแล้วว่าชาติพันธุ์บางกลุ่มเช่น ชาวจีน และชาวอินเดีย เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นชนกลุ่มน้อยที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนไทยมาช้านาน มีประวัติศาสตร์ ความเป็นมาควบคู่ไปกับการสร้างชาติไทยให้มีความเป็นปึกแผ่น มีส่วนในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ การค้า ศาสนา และมีส่วนในการหล่อหลอมขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของชาติไทย ให้มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ส่วนชนกลุ่มน้อยบางกลุ่มยังคงเป็นปัญหาให้ รัฐบาลต้องหาทางแก้ไขอยู่ในขณะนี้ก็คือ ชนกลุ่มน้อย 3 กลุ่มใหญ่ คือ ชาวเขา ชาวไทยมุสลิม ภาคใต้ และผู้อพยพสัญชาติพม่า ซึ่งมักจะก่อปัญหาด้านความสงบ ความมั่นคงให้แก่ประเทศไทย ทางรัฐบาลเองก็พยายามใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ในการอยู่ร่วมกับชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ ด้วยสันติ และเพื่อให้ชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ มีสำนึกความเป็นคนไทยในที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

จากประเด็นที่กล่าวข้างต้นจึงนำมาสู่การกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อตอบปัญหาวิจัยในแต่ละ ประเด็นดังต่อไปนี้

1. หนังสือพิมพ์รายวันมีบทบาทในการสะท้อนภาพของกลุ่มชาติพันธุ์ในสังคมไทยกลุ่ม ไตบ้าง อย่างไรมากน้อยเพียงใด และในลักษณะใด
2. หนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในสังคมไทย แตกต่าง หรือคล้ายคลึงกันอย่างไร
3. ผู้บริหารข่าวมีแนวทางอย่างไรในการนำเสนอหรือสะท้อนภาพกลุ่มชาติพันธุ์ในสังคม ไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยเกี่ยวกับการนำเสนอเนื้อหาของกลุ่มชาติพันธุ์ในสังคมไทย ของหนังสือพิมพ์ รายวันเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ จะเป็นการสะท้อนถึงกระบวนการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ต่อ สังคม ซึ่งเหมาะสมหรือไม่ เหมาะสมอย่างไร จะได้นำไปพัฒนาปรับปรุงต่อไป

2. เพื่อเป็นแนวทางในการขยายองค์ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหนังสือพิมพ์ต่อสังคมในด้านอื่นต่อไป